



VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-11

“Ja no ens aturaran”

MASSIU • Uns 200.000 catalans reben a Perpinyà els tres eurodiputats a l'exili, Puigdemont, Comín i Ponsatí

CRIDA • Puigdemont fa una crida a “preparar-se” amb més coordinació i Ponsatí etziba que el diàleg és una “enganyifa”

EMBÚS • Els controls policials espanyols i els accessos a les autopistes franceses fan que molts autocars arribin tard



Carles Puigdemont, en la seva intervenció al multitudinari acte d'ahir a Perpinyà ■ DAVID BORRAT (EFE)

118119-1203651L

ESPAI PISCINES
GRQP Ens banyem?
 POOL LINE
 BOTIGUES A BANYOLES I OLOT
 DELEGACIÓ MARESME
 Tel. 902 107 208
 www.espaipiscines.com

SANITAT P12-13

Salut anirà als domicilis a fer la prova del Covid-19

Detectats dos nous casos, a Girona i a Sant Cugat del Vallès

LA REPÚBLICA
 Avui amb El Punt Avui

Artur Mas

Farré accessibilitat

pujaescales
 tel. 609 314 500 www.farre.es

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Marina Llansana

Perpinyà, on la sedició no existeix



Malgrat els intents de la policia espanyola de col·lapsar el pas per la Jonquera, 150.000 persones van aconseguir arribar ahir a Perpinyà per donar una càlida acollida als represaliats, als que hi eren i als que no hi podien ser perquè estan empresonats o sense llibertat de moviments.

Tot i que el pretext de l'acte era el retorn dels exiliats al territori català, en realitat va servir per constatar les conseqüències de la repressió: els presos, els confinats, els condemnats, els exiliats, els pendents de judici, més de dos anys després. En total, segons el mapa de la repressió elaborat per les entitats de drets humans, a Catalunya hi ha gairebé mil persones pendents de saber si hauran d'entrar a la presó.

Ara que es parla tant de la reforma del Codi Penal per rebaixar el delictes de sedició, és bo recordar que la majoria dels testimonis que ahir es van sentir a Perpinyà no estan pas acusats de sedició i que per tant rebaixar aquest delictes no canviaria la seva situació judicial en res. I per als exiliats que sí que estan acusats de sedició seria només una solució a mitges: haurien de complir condemna igualment, encara que fos menor. Per als líders polítics que ja han complert part de la condemna tampoc seria una bona solució perquè seguirien inhabilitats.

Ahí l'èpica ambiental convidava a parlar més de República que d'amnistia, i és bo que sigui així perquè la lluita antirepressiva no ens ha de fer oblidar els objectius polítics. Però l'amnistia surava en l'ambient: és l'única solució col·lectiva per a tots aquells que van posar veu a l'acte, l'única via per poder posar el comptador a zero i tornar el conflicte a la política i a les urnes.

Per cert, la catalana Perpinyà pertany administrativament a un estat on el delictes de sedició no existeix, i en canvi són freqüents les lleis d'amnistia

ria dels testimonis que ahir es van sentir a Perpinyà no estan pas acusats de sedició i que per tant rebaixar aquest delictes no canviaria la seva situació judicial en res. I per als exiliats que sí que estan acusats de sedició seria només una solució a mitges: haurien de complir condemna igualment, encara que fos menor. Per als líders polítics que ja han complert part de la condemna tampoc seria una bona solució perquè seguirien inhabilitats.

Ahí l'èpica ambiental convidava a parlar més de República que d'amnistia, i és bo que sigui així perquè la lluita antirepressiva no ens ha de fer oblidar els objectius polítics. Però l'amnistia surava en l'ambient: és l'única solució col·lectiva per a tots aquells que van posar veu a l'acte, l'única via per poder posar el comptador a zero i tornar el conflicte a la política i a les urnes.

Per cert, la catalana Perpinyà pertany administrativament a un estat on el delictes de sedició no existeix. I en canvi sí que hi són freqüents les lleis d'amnistia; només als anys vuitanta se'n van aprovar tres. Perpinyà marca el camí.



La vinyeta

Fer



Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El globus de carnaval

Quan era petit, hi havia un diumenge d'hivern a la tarda que el pare m'agafava i em feia acompanyar-lo al Casal, un centre cultural amb moltes dependències i un teatre on també s'hi feia cine. Entràvem en una sala. Jo m'asseia en una cadira i el pare prenia posició darrere una taula amb altres homes, entre ells l'escriptor Joaquim Casas Busquets i un senyor alt, fumador de puros i una mica desmanegat que es deia Badia, la dona del qual tenia una botiga de sabates al carrer de Cuba. El seu fill venia a col·legi amb mi. Els parapetats a la taula feien de jurat d'un concurs de disfresses infantil. Els nens, reunits al vestíbul del Casal, anaven entrant i el pare i els altres senyors els puntuaven. Jo em limitava a mirar. Em divertia? Més aviat esperava la recompensa del final. El jurat era una mica exigent. Mai van aprovar ni, doncs, premiar, disfresses d'origen seriat i industrial. Can Patuel era un prestigiós comerç, famós a tot Catalunya, que servia vestits i perruques a totes les companyies teatrals, també professionals. El jurat estimava molt can Patuel, tenia gran

“Alguns han sabut organitzar la festa; nosaltres hem fracassat

simpatia al propietari. Per carnaval, però, els productes que venia i llogava no eren gens apreciats. El jurat preferia l'artesanía, la imaginació dels nens o els seus pares, la sabata i l'espardeña. Els premis es distribuïen al teatre. Casas Busquets cridava els afavorits i els membres del jurat els anaven fent entrega d'uns jocs reunits, una nina, una capsa de màgia, uns llapis de colors Alpino... El petit escenari tenia tirat un decorat de tela que representava una petxina. La recompensa a la meua persona, com a tots els altres nens, consistia en un globus. Hi havia les bombes i hi havia els globus. Una

bomba era un globus que no volava, lligat a una canya. El globus volava i es duia subjectat amb un cordill. Amb el globus volant lligat al dit tornàvem a casa. El pare m'explicava que el motiu d'aquella cerimònia era el carnaval. Em deia també que Franco havia prohibit que els adults la celebressin. Els adults també es volien disfressar de fades i de pistolers?

Jo pertanyo a la generació que va recuperar el carnaval, un cop Franco difunt. A algunes poblacions els ha sortit bé. A nosaltres ens va sortir molt malament. Portem quaranta anys volent celebrar un carnaval alegre, saltironant i fins i tot “transgressor”, i la sensació que em fa és que no m'he mogut del Casal i de l'escenariet amb una petxina. Només ens surt bé l'enterrament de la sardina, el dimecres de cendra. Som més fúnebres que vitalistes. Això va prohibir Franco?

Can Patuel anuncia que tanca. Hi vaig passar l'altre dia per davant i ho vaig llegir. L'endemà al matí, el globus volador es mantenia a mig aire de l'habitació. A la tarda, agonitzava supllicant aire tirat per terra.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).



Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/kocbx8>



A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Els tentacles

Vostès ja saben, perquè no me n'he pas amagat en cap moment, que soc dels escèptics amb els resultats de la famosa taula de diàleg. Perquè no veig Sánchez permetent el referèndum que volem. Però que en sigui escèptic no vol pas dir, és clar, que hi resti mèrit. Perquè en té. M'hauria estimat més que Pedro Sánchez s'hagués assegut a la taula per convicció, i no pas per necessitat, però hi és. O hi va ser l'altre dia. Ni que fos per fer-se la foto; una foto que, de la mateixa manera que li ha servit per encarrilar els pressupostos, ha provocat també –ai, mare de déu– la ira de la dreta i de bona part de la premsa espanyola. I ja no en parlem quan divendres el TSJC va anunciar –ai caram, quina casualitat– que un dels membres de la taula de negociació, Josep Maria Jové, serà processat pels delictes de desobediència, prevaricació, malversació i revelació de secrets per

“L'Estat és molt més que el que s'acordi (si s'acordares) a la taula de diàleg, adverteixen Aragonès i Mas

la seva participació en l'organització del referèndum de l'1-O. Està desfermada la premsa espanyola amb el fet que a la taula de negociació hi hagi un processat. La premsa, la dreta i potser algú més. Hi penso després d'haver sentit, aquesta mateixa setmana, dos líders polítics independentistes, un dels de naixement i un dels sobrevin-

guts, reflexionant sobre la situació. Avui fa just una setmana, el vicepresident Pere Aragonès advertia en una entrevista en aquest diari del poder de l'Estat. “Estem davant d'uns poders de l'Estat que es volen carregar aquest espai de diàleg”, deia. Hi afegia: “Hi ha una part de l'aparell judicial que assumeix les tesis de la dreta nacionalista espanyola.” I encara més clar: “Hi ha una part de la dreta fiscal i judicial que intenta rebentar el diàleg.” Fa tot just tres dies, dijous passat, el president Mas (quan parlava de l'independentista sobrevingut em referia a ell, suposo que ja ho tenien clar) aprofitava la presentació del seu llibre per advertir que “els tentacles de l'Estat” poden intentar revertir els eventuais acords que hi pugui haver en una mesa de diàleg. “Entendre's amb un partit espanyol no sempre és suficient perquè els pactes després perdurin”. Més motius, vaja, per a l'optimisme.



De reüll

Carme Vinyoles Casas

A la fàbrica, a la llar...

Han puat aigua, han llaurat els camps, han donat menjar al bestiar, han rentat la roba, han cuidat els malalts, han atès la família, han estat minyones dins i fora de casa, dides, obreres... Al llarg del temps, arreu del món i de forma més o menys –o gens– remunerada, les dones han contribuït a tirar endavant la vida i les societats. Hi ha feines que mai no han constatat enlloc perquè venien de marca amb el gènere femení i hi ha encara una gran bretxa salarial que arranca de la divisió de rols marcada pel sistema patriarcal. La història ens ensenya molt, per això el Grup de Dones de la Bisbal d'Empordà proposa per al 8 de març un reconeixement a les treballadores de les indústries locals que durant més d'un segle van assumir doble i triple jornada, laboral i domèstica. Fem amb elles un recorregut per la memòria. Diumenge 8, a les 11 h al

Memòria i homenatge a les dones treballadores de la Bisbal d'Empordà
Mundial: documental amb punyents testimonis que expliquen a quina edat començaven, de què s'ocupaven, si tenien dret a vacances, si plegaven quan es casaven, quin sou cobraven, a qui el lliuraven, si gaudien de drets sindicals. A les 12 h, visita guiada pels llocs on hi havia algunes de les fàbriques (tèxtil, ceràmica, suro, galetes) per commemorar amb una placa les tasques que hi van realitzar. I finalment, acte d'homenatge a l'homeòpata feminista Carmen Suñén, al carrer Proudhon Carbó, on va passar consulta. Dones que mereixen estima i respecte, que han obert camí.

Les cares de la notícia



130è PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Carles Puigdemont

La força d'un poble

Puigdemont va tornar ahir per primera vegada des de l'exili a terres catalanes, amb els també eurodiputats Clara Ponsatí i Toni Comín, per protagonitzar un acte multitudinari a Perpinyà, on un cop més es va fer palesa la gran força del poble català, per sobre de les fronteres imposades.



PORTAVEU DE CIUTADANS AL PARLAMENT

Carlos Carrizosa

Parlant d'antidemocràcia

Mentre milers de catalans es desplaçaven a Perpinyà, el portaveu parlamentari de Cs intentava deslegitimar la mobilització popular afirmant que el Consell per la República és una “institució fake” i “antidemocràtica” i lamentant que “un fugat de la justícia pugui campar lliurement per Europa”.



DIRECTOR DEL FILM 'JOSEP'

Aurel

El testimoni de Bartolí

El dibuixant i realitzador francès Aurélien Froment, més conegut com Aurel, va presentar ahir a la Mostra Internacional de Cinema d'Animació Animac, de Lleida, la seva pel·lícula Josep, basada en l'excelsionat testimoni del dibuixant català Josep Bartolí als camps de concentració francesos.



EDITORIAL

Els permisos fan retratar la fiscalia

És una altra de les contradiccions aplicades als condemnats pel procés que criden l'atenció: els mateixos que van celebrar l'engarjolament provisional dels acusats i després la sentència condemnatòria es queixen ara que l'escurpolsa aplicació de la legislació penitenciària desemboqui en la concessió de permisos. Especialment bel·ligerant es mostra la fiscalia, que s'ha dedicat a recórrer els permisos autoritzats per a Jordi Sánchez i Jordi Cuixart amb arguments rocambolescos. Afortunadament, la fermesa i el rigor de la jutgessa de vigilància penitenciària, María Jesús Arnau, han tombat fins ara els intents d'impedir la sortida puntual dels empresonats, legítimament acollits al que preveu l'article 100.2, i han deixat en evidència la poca consistència de l'argumentari dels fiscals. Ho va recordar també la consellera de Justícia de la Generalitat, Ester Capella: el Codi Penal ja no considera el penediment un requisit indispensable per obtenir els permisos, n'hi ha prou amb responsabilitzar-se dels fets.

Un altre dels aspectes inclosos en els escrits de la fiscalia durament rebatuts per la magistrada fa referència a l'extensió de la condemna a l'itinerari penitenciari de l'intern, extrem que considera contrari a l'ordenament jurídic. Així mateix, recorda amb contundència: “No es pot pretendre canviar o modificar el pensament o la ideologia política dels presos.” La cullerada afegida pel fiscal superior de Catalunya, Francisco Bañeres, en la seva compareixença al Parlament ha acabat de retratar aquestes actuacions. Segons Bañeres, criden l'atenció les 2.300 visites autoritzades als empresonats, oblidant que mai tot un govern havia estat tancat i, sobretot, que, si la llei considera legal una visita, 2.300 també ho són.

Tal dia
com
avui fa...



1 any Desautoritza Rajoy
El lehendakari Urkullu explica que va negociar entre els governs català i espanyol i diu que el president Mariano Rajoy va estar atent, però inactiu.

10 anys Nou cop a ETA
La policia torna a decapitar a França la cúpula d'ETA. Rubalcaba exigeix a Batasuna que deixi de ser ambigua en relació amb el terrorisme.

20 anys Desacreditat
El president de la patronal, José María Cuevas, desacredita el candidat socialista, Joaquín Almunia, en un acte del partit davant d'empresaris.

Full de ruta

Jordi Grau

El món convergent



Diuem que el món convergent està ben desorientat i a mi em sembla que no l'encerten pas del tot els que ho diuen. Estaria d'acord amb l'afirmació que hi ha moltes persones que han anat a les llistes o, d'una manera o altra, han manat en l'anomenat món convergent, que ara estan desorientats. Gent que s'ha anat a trobar a Poblet, o que busca la manera de trobar soplug en altres formacions o que han deixat el Senat i volen ser alternativa a alguna cosa diferent del que representa ara el president Puigdemont. Amb això, d'acord. Només cal escoltar els magnífics analistes unionistes, de dreta extrema o d'esquerra, que ja no és extrema ni gairebé esquerra, per adonar-se que una vegada més el que diuen coincideix amb el que voldrien i no pas amb el que realment pot passar en aquestes eleccions anunciades per a després de pressupostos. Fa tant de temps que donen per mort i enterrat el que anomenen espai convergent que

Pot haver-hi desorientació entre els que han manat en aquest espai, però els que els voten tenen les coses més clares que no pas el que diuen alguns analistes

els cega aquest desig. A això cal afegir-hi la gent d'Esquerra Republicana, que legítimament vol ser el primer partit independentista per poder intentar formar govern amb un president d'ERC, cosa que encara mai no ha passat des del 1980, data de les primeres eleccions al Parlament després de la dictadura. Certament el món convergent –insisteixo en la terminologia– pot estar desorientat, però el seu electorat té les coses més clares que mai. Esperaran saber qui és designat cap de llista a l'interior, escoltaran Mas, perquè a Mas sempre l'han escoltat, faran el mateix amb Puigdemont i la seva gent i després aniran a votar. No sé si guanyaran o no, però em fa l'efecte que l'electorat que ha votat Puigdemont i Mas no deixarà de fer-ho, com tampoc els que han votat Junqueras o la CUP. Per tant, el que esperen molta d'aquesta gent és veure qui guanya, esperant sumar entre tots i que qui estigui al capdavant després de les urnes faci el que prometi en les eleccions que vindran.



Tribuna

Andreu Marfull Pujadas. Professor i investigador. Col·lectiu Sant Jordi

Pseudohistòria, oficial

El tractament de la informació orquestrada des de Madrid respecte als fets de l'1-O del 2017, està fent obrir els ulls a molta gent, que veu com el tracte rebut és lamentable. I això costa molt d'acceptar. Se'ns vol fer creure que la llei escrita pel relat dels fets manipulats pot enviar a la presó, privar dels béns i amenaçar tots aquells que creiem que tenim el dret a ser, i a decidir. I això ens fa sentir impotents. En aquest sentit, la publicació del llibre *Pseudohistòria contra Catalunya*, coordinat per Vicent Baydal i Cristian Palomo, que s'ha proposat desprestigiari en Jordi Bilbeny i l'Institut Nova Història, o INH, té la virtut d'haver-nos ajudat a entendre-ho millor. Gràcies a la seva pretensiosa reacció, hi ha més consciència de viure en un context historicista anòmal, al posar-lo en evidència. I aquesta situació ens ajuda a apuntar al moll de l'os: a la pseudohistòria oficial. Des de l'espanyolisme se'ns fa creure que hi ha una llei que diu que els catalans no som ni mai hem estat un poble o una nació i, per tant, mai ho podem ser. I això els ho reafirma el dret

històric. I nosaltres diem que sí, que ho som i volem ser-ho amb igualtat de drets com qualsevol altre, sense tenir massa clar on comença i on acaba aquest dret. Però, per què dubtem? Perquè ens han usurpat aquest dret. Ho ha fet el relat històric que ha dirigit un poder intrús, que no ha tingut cap mirament a l'hora de manipular la veritat, per estabornir els seus adversaris a cops de porra i de flagrants falsificacions. I aquesta afirmació no és en absolut gratuïta. És una grandíssima veritat que no es treballa com a línia d'investi-

“Se'ns vol fer creure que els catalans no som ni hem estat poble o nació i que mai ho podem ser

gació de la manera adequada per por a les conseqüències que pot generar. En general, no hi ha la més mínima col·laboració. Més aviat hi ha aversió, la mateixa que menysté INH (que sí que ho investiga). Canvi de noms i de cognoms; invenció de regnes i de llinatges, de sants i de gestes; una censura implacable (que inclou els arxius oficials); crema de llibres, de biblioteques i de persones; innombrables contradiccions i una ingent falsificació documental, en són les proves. Però els academicistes creuen en la bona fe dels manipuladors. Per a un acadèmic, o per a un admirador de l'Acadèmia, repensar la història és massa incòmode, ja que fer-ho implica quedar-se sense el do de l'erudició i sense el fonament del seu mètode científic: el rigor de l'anàlisi documental i la lògica dels fets ja consensuats. És a dir, no ho exploren perquè topen amb els límits del seu cientisme conservador. Ells no ho investigaran ni deixaran que es faci, però mostrant-nos les seves limitacions han donat ales a una major determinació científica, apujant el llit del dubte, com ho fa INH.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Vot emocional

■ El Sr. Santi Vila, en una entrevista concedida a Europa Press, ha afirmat que, tot i que la situació a Catalunya s'ha desinflat respecte a l'octubre del 2017, el vot independentista continua sent molt emocional, però no diu res del vot unionista, a veure si també és emocional o, pel contrari, és un vot normal com qualsevol altre. També diu que la independència porta dolor i que no compensa els costos que s'hauran d'assumir. Caldria, doncs, demanar als països que es van independitzar d'Espanya a veure com van fer-ho per sortir del pas d'aquesta tragèdia tan gran, i també preguntar als 194 països que hi ha actualment al món com és que cap ni un s'ha fet enrere. I, posats a demanar, que el Sr. Vila ens ho aclareixi, si vol.

LLUÍS CLARÀ
Moià (Moianès)

La companyia Bus Oliveras

■ La companyia Oliveras –actualment operant com a Baix Bus– és la històrica línia de servei d'autobusos que cobria la línia de Sant Feliu de Llobregat a la Pl. d'Espanya de Barcelona, per Sant Joan Despí, Cornellà, l'Hospitalet i Santa Eulàlia. Als anys de la postguerra els seus vehicles, de color blau, ja oferien deficiències, però perdonables, ja que eren temps de vaques magres i el nombre d'usuaris, llavors, era molt menor que en l'actualitat, ja que els habitants de l'àrea barcelonina ni de bon tros s'acostaven a les xifres actuals. Avui tot ha canviat menys la contínua manca de cura i manteniment dels Oliveras, que segueixen amb la tradicional falta de fiabilitat. El dia 25 de febrer, i per enèsima vegada, ens vam trobar que a la parada Urgell-Diagonal les

rampes d'accessibilitat perquè hi accedeixin les cadires adaptades no funcionaven. Primer va passar el 79, núm. de vehicle 187, i després de set minuts el 43, que tampoc vam poder agafar pel mateix, i sort del Tram. Els conductors diuen que ja ho fan constar però el tema continua igual. S'han cursat reclamacions diverses vegades a Baix Bus i fins i tot a algun ajuntament comprès en els recorreguts de les línies 79 i 43, que per a més inri mostren el títol d'Express. Aquestes línies són molt utilitzades i amb un recorregut molt ergonòmic que feia molta falta pel creixent transport públic, però els concessionaris no donen la talla.

BONAVENTURA BOSCH I SOLÀ
Sant Joan Despí (Baix Llobregat)

Celiaquia i eucaristia

■ Fa pocs dies vaig tenir diagnòstic de celiaquia. Com ja sa-

beu és intolerància al gluten, substància que porta el blat i altres gramínies (espelta, ordi, civada...), perjudicial en la ingesta dels qui patim celiaquia, presents al pa, pastes de sopa, pastisseries i compostos. La supressió d'aquestes gramínies pot ser substituïda pel blat de moro o l'arròs. Els catòlics que participem activament en els àmbits eclesials i parroquials, no podem participar per la composició de les formes, ja que és gluten. Per una normativa de dret pontifici nega la confecció de formes de blat de moro, ja que no constar com a element no litúrgic i s'opta pel vi. Certament, molt penosa normativa i no ens hem d'enganyar que hi ha preveres amb celiaquia, com s'ho fan? En tot cas és una norma que s'hauria de revisar immediatament, com tantes d'altres per a un bon avançament de l'Església.

XAVIER FARRÉ
Barcelona

La frase del dia



“Quan actuem coordinats i sense retrets tenim prou força per obligar l'Estat a seure en una taula”

Oriol Junqueras, PRESIDENT D'ERC, DURANT EL SEU PARLAMENT GRAVAT, AHIR A PERPINYÀ



Tribuna

Josep-Lluís Carod-Rovira. Filòleg i escriptor

Independència sense nació

Aquesta és, d'ençà de segles, una terra d'acollida que ha rebut successives onades migratòries i que, a despit de les dificultats, les ha incorporades al teixit nacional, de manera que, avui, els cognoms de les persones ja no són, en general, indicatius de gairebé res. Hi ha Milans, Boschs, Garrigas, Borrells, Valls i d'altres de semblants no precisament partidaris de la nació catalana, i tot de Sánchez, González, Castro i Martínez que s'han jugat la pell en la seva defensa. I a l'inrevés, és clar. Des dels occitans i francesos que els segles XVI i XVII van arribar aquí i els procedents de diferents punts d'Espanya al llarg del segle XX, fins als darrers contingents de llatinoamericans, magrebins, senegalesos, romanesos, xinesos i filipins, entre altres, la suma de tots s'ha afegit a la població originària dels Països Catalans fins a fer-ne una sola societat nacional diferenciada.

FELIÇMENT NO SOM UNA RAÇA i l'adscripció a la nació catalana només és democràtica i depèn de la voluntat de cadascun dels seus integrants de formar-ne part. No és una herència a la qual hom hagi de donar continuïtat, resignadament i en contra del seu parer, ni tampoc pot ser una obligació, sinó una elecció lliure: es pot triar ser català. No cal haver nascut aquí, com no hi van néixer Jaume I, ni Àngel Guimerà, ni Pep Ventura, ni Raül Romeva. Ni dur un cognom o bé un altre. Ni tan sols residir en territori català, com tants compatriotes que arreu del món no han renunciat a la seva catalanitat originària, la qual han fet compatible amb l'adscripció d'acollida al país on viuen. Ni, als vinguts d'altres indrets, els cal abandonar la identitat amb què van arribar aquí, la seva llengua, la seva cultura, per a ser també catalans i adquirir una nova llengua i una cultura nova: la catalana. Més enllà de disposar d'un territori concret, una estructura eco-

nòmica determinada i un sistema propi de partits polítics, una nació és, sobretot, un espai compartit d'interessos materials, de valors reconeguts, de referents comuns i d'emocions col·lectives, tot un univers amb els components del qual els connacionals d'un indret s'identifiquen. Si alguna cosa caracteritza el procés polític actual és que es tracta d'un projecte nacional no essencialista ni ètnic, pensat no tan sols per als nacionalistes, una part de la població, sinó per als nacionals, és a dir, tothom qui, lliurement, en vulgui formar part.

EL CARÀCTER CÍVIC DE LA IDEA DE NACIÓ, tan diferent de l'espanyol, li atorga una força integradora extraordinària, ja que és un projecte en moviment, dinàmic, de portes obertes, una identitat projecte, amb intenció de futur, que pot anar incloent les noves aportacions i barrejar-les amb la identitat ja existent, acumulada, i que ve d'un passat de segles. Aquesta circumstància, amb la realitat afegida de ser una societat tradicionalment de barreja, permet dir

“Si alguna cosa caracteritza el procés polític actual és que es tracta d'un projecte nacional no essencialista ni ètnic

que estem forjant una identitat nacional catalana molt innovadora i atractiva, que va construint-se, a més, sense un estat propi i amb dos en contra.

PERÒ UNA CERTA IDEA DE NACIÓ, pretesament progressista, fa incís en una noció de mestissatge força esbiaixada, ja que sembla allunyar-se de tot reconeixement explícit d'una realitat catalana prèvia i acaba reforçant, en silenciar-la, conscientment o no, la substitució del component nacional català per l'espanyol i, de retruc, la llengua catalana per la castellana. Aquesta pràctica és present també en alguns sectors de l'independentisme pragmàtic, entesos a minoritzar l'ús del català no emprant-lo i a substituir-lo pel castellà, públicament. Em sembla d'una irresponsabilitat política enorme, més que res perquè la meua noció de ser d'esquerres més aviat consistia a col·locar-se al costat del feble i oprimit, però no pas a fer la gara-gara al fort i opressor. De la mateixa manera que no és cert que els immigrants espanyols arribessin aquí amb les mans buides, ja que venien amb una llengua i una cultura, no ho és tampoc que la nostra identitat nacional pugui ser qualsevol cosa excepte allò que faci flaire de català. Ni tampoc que és més progressista, cosmopolita i modern el que es vehicula en castellà que en català. Al final, pot resultar que construïm un estat fantàstic, amb plenitud de drets socials, qualitat de vida material i democràcia participativa, però sense cap contingut nacional català. Altrament dit, que caient en el parany etern –“lo catalán, cosa de la burguesía”– acabem aconseguint una independència sense nació, edificada sobre el no-res nacional o, més clarament, sobre la identitat nacional espanyola, és a dir, dos estats espanyols independents, l'un al costat de l'altre. Sincerament, em pensava que això nostre anava de tota una altra cosa...

De set en set

Matthew Tree

Com la vida mateixa



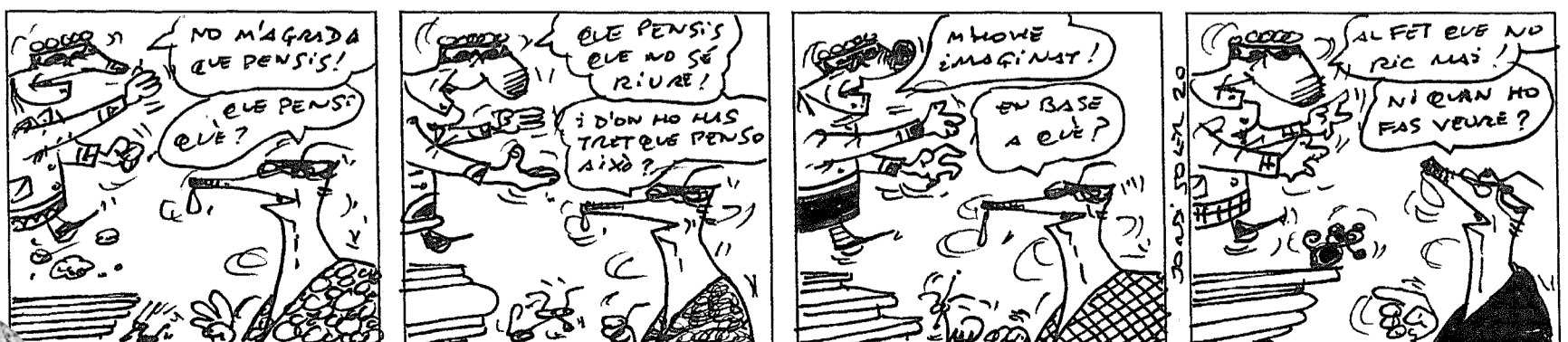
Imaginem que en Boris Johnson es comporta ara amb Escòcia com ho va fer en Rajoy amb Catalunya el 2017; i que el govern escocès decideix organitzar un referèndum no autoritzat per Londres; i que Londres hi envia –sense avisar l'Scottish Police Service– uns sis mil policies anglesos, que arriben en furgonetes cantant “Let's get 'em!” i que, un cop instal·lats en uns vaixells de creuer infantils amarrats al port de Leith, es posen a fer ràtzies a edificis pertanyents al govern escocès; i que, durant una protesta contra aquestes ràtzies, dos membres de l'associació cultural inde-

A Perpinyà vaig comprovar de nou que la realitat supera la ficció del règim del 78

pendentista National Collective són detinguts i empresonats a Londres; i que, el dia del referèndum, els sis mil policies anglesos importats es posen a atonyinar el 43% de la població que hi va a votar; i que, poc després, la reina d'Anglaterra fa un discurs en què dona el seu suport incondicional als escocesos unionistes i obvia l'existència mateixa dels votants apallissats; i que tot plegat resulta en l'exili de la Nicola Sturgeon i tres dels seus ministres i en l'engarjolament del vice-primer ministre i sis ministres més i que aquests presos són condemnats a dos lustres (o més) de presó. Bé, per a qualsevol ciutadà britànic tot això és inimaginable. Els costa tant com ens costa a nosaltres imaginar el retorn a Catalunya d'en Puigdemont i dos diputats més. Per això ahir vaig ser a Perpinyà, per comprovar, un cop més, que la realitat fos capaç de superar la ficció en què ja s'ha convertit el règim espanyol de 1978.

Sísif

Jordi Soler



Nacional

Salut confirma dos nous casos de coronavirus

Es tracta d'una treballadora municipal de Girona, i d'un veí de Sant Cugat



El camp acull amb reserves la nova normativa

Les agrupacions apostaven perquè la llei fos més clara en determinar el preu de producció

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'exili insta a un nou embat

FITA Puigdemont fa una crida a l'independentisme a "preparar-se", però coincideix amb Junqueras que cal més coordinació **ALLAU** Més de 200.000 persones col·lapsen Perpinyà per rebre els exiliats en territori català **VEU** Ponsatí etziba que el diàleg és una "enganyifa", i ERC qualifica de "contrapunt necessari" la mobilització

Òscar Palau
PERPINYÀ

Tot un reconfortant bany de masses per als exiliats, i alhora una injecció de moral per reprendre el repte independentista. Més de 200.000 persones, segons el recompte final del Consell per la República, que havia fet curt amb la xifra de 150.000 donada inicialment, van col·lapsar ahir, fins a provocar que se'n tanqués l'accés, l'esplanada del Parc de les Exposicions de Perpinyà per donar la benvinguda en terres catalanes a tres de les principals figures de l'exili republicà, ara amb llibertat de moviments gràcies a la immunitat que, a tota la UE tret de l'Estat espanyol, els dona la seva condició d'eurodiputats. Dos anys i gairebé quatre mesos després d'haver marxat del país per no ser detinguts, el president Carles Puigdemont i els seus consellers Toni Comín i Clara Ponsatí van rebre l'escalf del moviment independentista més a prop que mai de la Catalunya del sud, en un acte que també va servir per agrair a la del nord el seu suport, clau per al procés –per custodiar i proveir, per exemple, les urnes en els mesos previs a l'1-O, i per ajudar en els primers dies rumb cap a l'exili–, i exigir el final de la repressió,

Les xifres

200.000 **100**

persones van omplir el Parc de les Exposicions de Perpinyà segons els organitzadors, la meitat segons la prefectura.

autocars dels 600 previstos van fer tard o directament van haver de girar cua pel col·lapse sobretot a l'autopista.

amb la lectura de diversos missatges dels presos i altres exiliats.

L'acte, això sí, va acabar amb una crida inequívoca de l'aclamat Puigdemont: "Preparem-nos", va proclamar diverses vegades. Anunciava així un nou embat per mirar d'implantar una república en què "no hi sobra absolutament ningú", recalrava, i va legi-

"Ja no ens aturarem", va deixar clar Puigdemont

timar totes les estratègies per arribar-hi, si bé va reclamar que es "coordinin millor" les accions, com va passar l'1-O. En aquest sentit, Puigdemont, que va evitar cap referència explícita al procés de diàleg obert entre governs, va recordar que l'Estat només escoltarà la veu del poble català si està mobilitzat, i per això va recla-

mar que s'estigui "en un estat de mobilització permanent". Això sí, també va evitar implicar el govern en la croada –en la línia del que el president Artur Mas, també present ahir, havia subratllat en dies anteriors– i va voler encomanar als Consells Locals per la República la tasca fonamental de teixir una xarxa "que controli efectivament el territori". "Ja no ens aturarem com a poble que vol ser lliure. I ja no ens aturaran", cloïa.

El seu discurs, en tot cas, no va ser pas allunyat del que havia deixat caure abans l'exvicepresident Oriol Junqueras en un missatge enregistrat des de la presó, en què va fer una crida a aprendre de l'1-O per preparar un proper embat que "ha de ser definitiu". "Quan som molts, quan actuem coordinats sense retrets i sense confondre l'adversari, tenim prou força per obligar l'Estat a fer coses que per si mateix mai no hauria volgut fer", presumia, i

posava d'exemple que el govern espanyol ha admès la naturalesa política del conflicte i s'ha vist obligat a endegar una taula de diàleg amb el català.

Des de Ginebra, en la mateixa línia, la secretària general d'ERC, Marta Rovira, també va demanar en un vídeo enregistrat "posar fi als debats interns" per no "multiplicar" els efectes de la repressió, ja que creu que tothom ja té clar quin és l'adversari polític. A més, va posar l'accent, com Junqueras, en el fet que no s'ha de renunciar a la tasca de ser "molts més" per guanyar. Ahir van ser, això sí, les dues úniques veus que es van sentir d'ERC, que va enviar a Perpinyà una discreta delegació formada pel seu representant al CpR, Isaac Peraire; la portaveu al Parlament, Anna Caula, i el líder a l'Ajuntament de Barcelona, Ernest Maragall, que en una atenció prèvia als mitjans va definir l'acte com el "contrapunt necessari a la taula de diàleg", i va considerar una "evidència" que cal seure, però també mobilitzar-se, mentre constata la presència de molts republicans, per exemple amb la campanya Free Junqueras. Mentre que la CUP directament no hi va enviar ningú de manera oficial, ja que havia denunciat que entreveïa "partidismes" en l'acte, sí

que hi va ser una de les seves branques, Poble Lliure, que sí que forma part del govern del CpR, i que ahir va subratllar la necessitat de "construir institucionalitat republicana".

En tot cas, el protagonisme l'acaparaven indiscutiblement els tres eurodiputats de JxCat, i a Perpinyà no hi va faltar cap dirigent ni càrrec electe de la formació, començant pel president Torra i els seus consellers al govern. El públic, és cert, va aplaudir els discursos dels republicans, però no pas tant com el de Ponsatí, que, visiblement emocionada pel retorn en el que era el seu primer gran míting polític, justament va posar en dubte la utilitat del diàleg forçat per ERC. L'exconsellera, de fet, va qualificar d'"enganyifa" que es pretengui utilitzar-lo com a via cap a la independència. "No ens deixem entabanar per fotografies de taules d'enganyifa que només pretenen fer guanyar temps a Pedro Sánchez", etzibava, amb la seva coneguda contundència, en un discurs molt en sintonia amb el que expressava també davant la premsa la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie. Ponsatí insistia, a més, en la crida general ahir: "Ens hem de preparar per al proper embat per alliberar-nos de l'Estat, a les institu-



cions i al carrer." "Com a electes, hem d'estar a les vostres ordres", puntualitzava igualment, en tot cas.

També Comín s'afegia a les veus que assenyalen un nou desafiament a l'Estat, i constata que caldran "més accions, compromisos i sacrificis" per avançar, sempre des de la democràcia i la lluita no violenta. "Tot això s'ha de preparar, no s'improvisa; necessitem condicions perquè aquesta confrontació surti bé... Creemles!", proclamava, mentre feia una crida a "assumir" el preu de la llibertat. L'ex-

L'APUNT Una de bilis

Jordi Alemany

Només per veure la bilis que vomitaran a la caverna, en les tertúlies de les televisions estatals o la que ja es va començar a intuir dels partits espanyols, ahir per part del PP i Cs, haurà valgut la pena l'acte del Consell per la República a Perpinyà. Més entretinguts que mai els darrers dies i setmanes en posar l'accent en les divisions entre els partits independentistes, que hi són i

ningú nega, la capacitat de mobilització de part dels catalans els torna a posar davant del mirall. Petita victòria o petit consol, si es vol, però molt necessària. Ni les taules de diàleg, ni la repressió judicial, ni la presó, ni les pugnes electorals aturen un col·lectiu potser esgotat i dividit en les formes i pels actors, però que difícilment canviarà d'objectiu.



Puigdemont, Comín i Ponsatí, ahir, al final de l'acte que es va batejar com 'La República al centre (del món)' ■ LLUÍS SERRAT



Nou Volkswagen T-Cross

Descobreix-lo a Autopodium

Autopodium
Girona - Figueres
Sant Feliu de Guíxols
Mont-ras - Olot
Lloret de Mar
www.autopodiumvw.com



Gamma del nou T-Cross de 70 a 85 kW (95 a 115 CV).
Emissió de CO₂ (g/km): de 130 a 140 (NEDC: de 111 a 112). Consum mitjà (l/100 km): de 5,8 a 6,2.

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

Ve de la pàgina 6

conseller, d'altra banda, exposava que la resta d'eurodiputats mostren interès pel que passa a l'Estat, i creu que s'està "entenen" que el conflicte català és un "greu problema" per a Europa, igual que ho són els casos d'Hongria i Polònia, on la UE ara sí que ha començat a actuar.

Les intervencions de la resta de presos es van dirigir especialment a reclamar la unitat d'acció de l'independentisme, i a denunciar la repressió de l'Estat, igual que van fer altres represaliats com ara Tamara i Adrià Carrasco, i alguns dels membres de CDR detinguts el 23-S. Fins i tot el cantant Valtòny, també exiliat, va fer una crida a mantenir la "confrontació" amb l'Estat. L'acte, amanit amb diverses actuacions musicals, com la de Lluís Llach, Gerard Jacquet i Roger Mas, va ser conduït per les

Presos i exiliats van fer crides a la unitat, i van dir prou a la repressió

actrius Lloïl Bertran i Carme Sansa, que van haver d'advertir de diversos desmaïes a causa de la calor i l'acumulació de gent, i van aprofitar per anunciar el llançament de la campanya *Prou monarquia, amb els meus impostos faig República!*, per part del CpR, que en les properes setmanes convocarà també una consulta entre els seus inscrits per decidir el pla de govern, és a dir, el full de ruta que n'ha de guiar la futura acció.

Tot i les crides a arribar-hi amb temps, que sí que van fer que ja des de primera hora el recinte s'omplís gradualment, i que els controls de la Gendarmeria als accessos no van causar grans cues, un centenar d'autocars van quedar col·lapsats a l'autopista, entre els controls de la policia espanyola a la frontera i les poques casetes que, ja en territori francès, hi havia obertes al peatge del Voló. L'acte es va endarrerir una hora per facilitar que hi arribés tothom, però igualment molts van haver de girar cua o fins i tot escoltar els discursos per la ràdio aturats als afores de Perpinyà. ■



A dalt, una panoràmica general del Parc de les Exposicions, que es va omplir amb més de 100.000 persones, i en va deixar desenes de milers més a fora. A sota, el president Torra saludant gent a l'espai reservat per als minusvàlids ■ LLUÍS SERRAT

Càlida acollida de la Catalunya del Nord

El particular *tour de force* dels tres eurodiputats, que ja havia començat la vigília amb una càlida rebuda en el partit de rugbi de la USAP, en què Puigdemont va fer una volta d'honor amb l'alcalde i el president del club, va continuar ahir al matí amb una visita oficial a l'ajuntament de Perpinyà, on van ser rebuts per l'alcalde, Jean-Marc Pujol, en presència també del president Quim Torra. Tant ell com Puigdemont van agrair la "solidaritat i fraternitat" de la capital nord-catalana i van remarcar que és una "penyora" que la Catalu-

nya del sud retornarà amb "es creix" quan calgui. "No oblidarem mai tot el que heu fet per nosaltres", conclouia Torra, per a qui va ser un dia de "retrobrament entre les dues Catalunyaes". Pujol va atribuir l'acollida que els va dispensar amb honors a la "humanitat" i la solidaritat entre catalans, i va recordar que Perpinyà és "terra d'exili". "Per a nosaltres no hi ha cap frontera per a la llibertat d'expressió, que és un dels elements més importants de l'estructura de l'Europa que estimem; ser lliure, protegir els que es troben en dificultats

i estar al costat dels que són perseguïts és un element de llibertat, del qual Perpinyà s'enorgullirà sempre", subratllava. "La solidaritat ve de molt lluny, des del dia que van posar una frontera pel mig francesos i espanyols", destacava en el míting l'escriptor Joan-Lluís Lluís, representant allà del CpR, que reivindicava que "som un sol poble" i feia una crida a defensar la llengua.

A la tarda, Torra oferiria una recepció oficial als tres eurodiputats a la Casa de la Generalitat a la ciutat, on aquest matí encara mantindran uns últims

contactes abans de tornar a Brussel·les.

La visita i la històrica mobilització d'ahir, que gairebé va fer triplicar la població de la capital, van resultar tot un esdeveniment al territori. Un dels seus grans diaris, *L'Independant*, obria portada amb el titular "Cita amb la història", i destacava que seria decisiva per mesurar el futur polític de Puigdemont. De les quatre planes que hi dedicava a dins, una era per explicar l'època en què l'expresident va treballar per a l'edició d'El Punt a la Catalunya del Nord.

Les frases

“La preparació i la feina coordinada ens porten a guanyar [...]. Preparem-nos per a la lluita definitiva”

Carles Puigdemont
EXPRESIDENT A L'EXILI

“L'embat de l'1-0 ens ha situat en l'esfera internacional i ha de servir per extreure'n molts aprenentatges”

Oriol Junqueras
EXVICEPRESIDENT A LA PRESÓ

“Per guanyar del tot caldran més accions, compromisos i sacrificis, i tot això no s'improvisa”

Toni Comín
EXCONSELLER A L'EXILI

“És una enganyifa contraposar diàleg a la independència; la història no es repeteix per casualitat”

Clara Ponsatí
EXCONSELLERA A L'EXILI

“Cal tornar-nos a donar suport, fer pinya per avançar [...]. Posem fi als debats interns, tenim clar on hem d'anar”

Marta Rovira
SECRETÀRIA GENERAL D'ERC A L'EXILI

“És el moment de la generositat amb Catalunya. Aillem i derrotem la desunió per evitar que ens derroti”

Jordi Sànchez
EXPRESIDENT DE L'ANC A LA PRESÓ

“Avui i aquí es posa de manifest que va ser una decisió encertada bifurcar-nos. L'exili ha posat l'Estat al mirall de la seva infàmia”

Josep Rull
EXCONSELLER A LA PRESÓ

“La força de l'exili ens recorda que units som capaços d'assolir fites impensables. Presó i exili són dues cares de la mateixa repressió”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIUM A LA PRESÓ

“Avui demostrem que el Canigó i el Pirineu no separen res; ho uneixen tot. El deute amb els catalans del nord és impagable”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Perpinyà es desborda

CONVOCATÒRIA • L'allau de catalans que van voler presenciar el retorn dels eurodiputats a terres catalanes va superar les expectatives **EMBÚS** • Un centenar d'autocars no hi van poder arribar a temps o van haver de girar cua

Esteve Carrera
PERPINYÀ

Comencem pel final, perquè s'entengui bé: són tres quarts de tres de la tarda i acaba de parlar Carles Puigdemont. Ha estat l'última intervenció d'un acte que ha començat una hora més tard del previst, a la una en lloc de les dotze, i mentre el president s'acomoda dels assistents, a l'altra punta del recinte, ple de gom a gom, es continua apilonant una riuada de persones que van entrant a l'esplanada. Entre les quals, hi ha la Isabel i en Josep Lluís, que han vingut en un dels autocars procedents de la Ribera d'Ebre i la Terra Alta. Havien sortit a un quart de set del matí i arriben ara. Sap greu arribar quan s'ha acabat? "Home, sí. Veníem per escoltar-lo i sap greu, però si això significa que ha vingut molta gent i que s'han superat les previsions, doncs m'alegro que hagi estat així", diu la Isabel. Tenen mitja hora abans de tornar-se a trobar amb el grup de l'autocar per emprendre el viatge de tornada. Però no tots s'ho prenen amb tanta filosofia. "Per passar-me tot el dia a l'autocar, hauria estat més bé a casa mirant la tele, però bé, que serveixi d'alguna cosa",

diu un altre. A poc a poc, els que han pogut assistir a l'acte van sortint. A contracorrent, una senyora intenta, malgrat tot, obrir-se pas. "Ja sé que s'ha acabat, però deixeu-m'hi entrar; només vull anar al lavabo", insisteix.

Només fa una mitja horeta que el servei de seguretat ha renunciat a filtrar una per una cada persona que passa amb detectors de metalls i ara ja hi deixen entrar qui vulgui; ja no té sentit ser

Els controls policials i la mala gestió dels vials als peatges van fer que molts autocars no hi arribessin

tan escrupolosos amb la normativa –a l'Estat francès, continuen sota els efectes del pla Vigipirate pel perill d'atemptats–. Els controls han creat una mica d'efecte de coll d'ampolla a l'entrada del recinte, però no són la causa principal del fet que molta gent no hi hagi pogut arribar a temps. L'acte del Consell per la República ahir a Perpinyà va superar les expectatives. No són només els que hi han arribat tard, sinó que també hi ha un centenar d'autocars atrapats en embussos entre la Jonquera i Perpinyà, i d'altres

que han girat cua sense veure la ciutat. Els controls de la policia espanyola en alguns cotxes particulars a la frontera no han afavorit la fluïdesa, és cert; també han pujat gendarmes en alguns autocars per fer-hi un control ràpid. "Per cert, són més amables i somrients que la policia que tenim a Catalunya; no hi estem acostumats", explica un altre viatger. La majoria de les persones que han fet tard expliquen, però, que potser no són tant els controls –que també–, sinó els colls d'ampolla dels peatges, a la Jonquera i a Perpinyà, que els han fet passar hores aturats a l'autopista, especialment després de passar la frontera en sentit nord. I encara s'hi ha afegit un altre problema: molts autocars tenien només un conductor i, amb tantes hores al volant (encara que estiguessin aturats), arribaven al límit de les hores de conducció permeses i, o bé s'havien d'aturar, o bé calculaven que ja no serien a temps d'arribar a l'acte i giraven cua.

Sigui com sigui, ha quedat clar que l'acte del Consell per la República d'ahir a Perpinyà ha estat tot un èxit. Més enllà del ball de xifres (100.000 persones segons la prefectura de Perpinyà i 250.000 segons els organitzadors), la convocatòria ha superat



Els castellers de Vilafranca, durant la seva actuació, ahir a Perpinyà; a la dreta, els cantautors Roger Mas, Gerard Jacquet i Lluís Llach. A sota, el Castellet, al centre de la capital nord-catalana, on es van desplaçar molts dels visitants després de l'acte ■ LLUÍS SERRAT / E.C.

totes les previsions. La capital del Rosselló ha quedat totalment ocupada per l'allau de catalans del sud que volien veure el primer retorn a terres catalanes dels eurodiputats Puigdemont, Comín i Ponsatí, així com sentir les cartes llegides i veure els vídeos de la resta d'exiliats i presos. A més de les intervencions polítiques, durant l'acte també es van projectar vídeos de Valtònyc, Tamara Carrasco i Adrià Carrasco i diversos CDR empresonats. Així mateix,



Can Jaume
d'aquí i de sempre

Vine a fer les teves celebracions a peu de platja,
en un entorn inigualable, únic i de qualitat

Ampli menjador obert per a més de 120 persones. Demana'ns què vols i nosaltres t'ho preparem a la teva mida



Port Balís 93 792 69 60 - 93 795 20 12 - www.canjaume.cat restaurant@canjaume.cat



El PP, molest amb França pel tracte "insòlit" a Puigdemont

Redacció
BARCELONA

La rebuda massiva de Carles Puigdemont, Antoni Comín i Clara Ponsatí a Perpinyà va provocar la reacció d'enuig del PP amb el govern francès en considerar que va rebre un tracte "insòlit". La portaveu dels populars al Congrés, Cayetana Álvarez de Toledo, va piular al matí demanant al president francès, Emmanuel Macron, que "ha de deixar clar que el pròfug Puigdemont no és benvingut a França" i a la tarda va enviar una carta al president de l'Assemblea Nacional francesa, Richard Ferrand, demanant-li que "impulsi una declaració de repulsa" a la presència de Puigdemont "per solidaritat democràtica amb Espanya" i reiteri el seu compromís amb els valors europeus. Cs, en boca del seu president al Parlament, Carlos Carrizosa, va lamentar que "un fugitiu de la justícia pugui campar lliurement per Europa" i, per aquest motiu, va reiterar la demanda d'una reforma de l'instrument de l'euroordre perquè les resolucions judicials dels estats membres s'executin arreu atenent les particularitats de cada país de la UE. De la seva banda, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va contraposar el "projecte col·lectiu" que representa amb partits que tenen "un líder meravellós que ho arregla tot". ■

hi va haver actuacions musicals de Lluís Llach, Roger Mas i Gerard Jacquet, cantautor de la Catalunya del Nord.

Afluència rècord, però sense incidents. Ja havia passat en moltes altres concentracions independentistes, però val la pena destacar-ho igualment, perquè a Perpinyà, una ciutat no tan acostumada a grans concentracions, havien sortit veus que temien que la cosa es compliqués, i no va ser el cas. Entre els pri-

mers autocars, n'hi havia tres d'Amer, el poble de Puigdemont. "No hi podíem pas faltar, nosaltres. És molt emocionant; pensa que avui en Carles veurà la seva mare, que fa molt de temps que no ha pogut veure", diu Joan Sahuja, veí d'Amer i antic regidor, que coneix molt bé la família Puigdemont. A l'entrada és on es veien més nord-catalans, perquè a molts ahir els tocava treballar. Uns 120 voluntaris nord-catalans acollien les diver-

ses entrades de visitants. A les dotze del migdia, quan teòricament havia de començar l'acte, va ser Lluís Llach qui va intervenir per anunciar que s'ajornava l'inici dels parlaments, perquè ja corria la veu que molts autocars estaven atrapats i arribarien tard o no podrien arribar. Es va aprofitar el temps per fer tertúlia: catalans del nord que explicaven als del sud la situació d'aquell tros de país i viceversa. Un cop acabat l'acte, la riuada de

gent es torna a encaminar cap als autocars, però els que tenen més temps es dirigeixen cap al centre de la ciutat, a uns vint minuts a peu. Al peu del Castellet, sardanes, bars i terrasses plenes, i parades de les entitats nord-catalanes, escoles, associacions culturals, castellers i actuacions musicals. Ahir Perpinyà era més catalana que mai. Un "win-win seguríssim" entre la capital del Rosselló i els que van poder arribar-hi. ■

LA PLATAFORMA DE CONSUM DE PROXIMITAT

Al servei de persones i negocis que volen tenir un consum responsable, ètic i de KM⁰, que vulguin ajudar en aquesta acció pimes, microempreses i autònoms a fer més grans els seus negocis.



ENTRA A LA PÀGINA WEB I SUBSCRIU-TE!
CATCONSUM.CAT


CATCONSUM
#SUMA'T AL CANVI

Lleuger augment del nombre de nouvinguts a Catalunya el 2019

La immigració s'incrementa un 7,1% en l'últim any ■ La Garrotxa és la comarca que més ha notat el repunt ■ El Marroc encapçala el rànquing dels països d'origen

Núria Sala
TREMPE

La població estrangera resident a Catalunya va augmentar en 77.328 persones el 2019 en relació amb l'any anterior, fet que va suposar un creixement del 7,1%. Així, l'1 de gener del 2019, a Catalunya, hi vivien 1.159.427 persones d'origen estranger, és a dir, un 15,11% del total de la població catalana, segons les dades que l'Institut d'Estadística va publicar la setmana passada. La comarca que va registrar un augment més considerable va ser la Garrotxa, amb un 12,4%, seguida del Berguedà (11,9%), el Moianès (11,7%), el Bages (10,9%) i el Ripollès (10,6%). Totes les comarques, **excepte el Pallars Jussà, amb una davallada del 2,6%, van guanyar població estrangera.** Tot i això, les comarques que més persones nouvingudes van rebre en valors absoluts van ser el Barcelonès, que va registrar un augment de 437.681 per-

La xifra

15,1

percent de la població catalana és d'origen estranger, segons dades de l'Idescat corresponents al 2019.

La frase

“L'arribada i acollida de joves emigrats és un repte col·lectiu a escala europea”

Chakir el Homrani
CONSELLER DE TREBALL, ATERS SOCIALS I FAMÍLIES

sones; el Vallès Occidental, amb un increment de 99.345 persones, i el Baix Llobregat, amb 99.345. Tanmateix, les comarques que tenen percentatges més elevats de població estrangera són la Segarra, amb un 27%; l'Alt Empordà, amb un 24,2%, i el Gironès, amb un 20,4%.

Per àmbits territorials,

les comarques centrals són les que han registrat un augment més considerable, amb un 9,3%, seguides de l'àmbit metropolità, amb un increment del 8,1%.

Segons les mateixes dades, la comunitat marroquina era la més nombrosa a Catalunya el 2019. Concretament, hi vivien 223.626 persones d'origen marroquí, fet que va suposar fins a un 19,3% del total de persones estrangeres. La seguien les persones d'origen romanes (7,8%), xinès (5,4%) i italià (5,3%). Això no obstant, en nombres absoluts destaquen els increments de la població originària del Marroc, d'Hondures, de Colòmbia, de Veneçuela i d'Itàlia.

Tan sols hi ha un municipi a Catalunya on més de la meitat de la població és originària de fora de l'Estat, Guissona, amb un 51% de població estrangera. La segueixen Castelló d'Empúries, amb un 43%; Salt, amb un 39%, i la Portella, amb un 38%. ■

Creixement de la immigració a Catalunya

COMARCA	% POBLACIÓ ESTRANGERA		VAR.	COMARCA	% POBLACIÓ ESTRANGERA		VAR.
	2018	2019			2018	2019	
Garrotxa	13,97	15,44	1,47	Baix Llobregat	9,61	10,25	0,64
Barcelonès	17,84	19,21	1,37	Vallès Occidental	10,1	10,74	0,64
Terra Alta	11,23	12,25	1,02	Alta Ribagorça	10,86	11,49	0,63
Pallars Jussà	11,66	12,67	1,01	Maresme	11,12	11,75	0,63
Bages	10,64	11,64	1	Pla de l'Estany	14,03	14,66	0,63
Selva	18,7	19,7	1	Segrià	17,8	18,35	0,55
Gironès	19,45	20,44	0,99	Baix Camp	15,42	15,96	0,54
Osona	14,33	15,29	0,96	Anoia	7,8	8,34	0,54
Segarra	26,02	26,95	0,93	Montsià	16,09	16,6	0,51
Tarragonès	16,38	17,31	0,93	Alt Urgell	11,2	11,67	0,47
Aran	15,07	15,99	0,92	Garraf	13,43	13,88	0,45
Ribera d'Ebre	14,44	15,34	0,9	Vallès Oriental	8,43	8,86	0,43
Urgell	17,55	18,44	0,89	Conca de Barberà	11	11,4	0,4
TOTAL	14,24	15,11	0,87	Pla d'Urgell	18,18	18,57	0,39
Ripollès	8,34	9,2	0,86	Baix Empordà	19,24	19,61	0,37
Berguedà	7,52	8,35	0,83	Alt Penedès	10,45	10,76	0,31
Cerdanya	13,36	14,18	0,82	Alt Empordà	23,94	24,2	0,26
Baix Penedès	13,75	14,56	0,81	Baix Ebre	16,29	16,46	0,17
Garrigues	12,11	12,91	0,8	Priorat	11,37	11,52	0,15
Moianès	7,6	8,38	0,78	Solsonès	10,66	10,62	-0,04
Alt Camp	11,61	12,34	0,73	Pallars Sobirà	10,01	9,75	-0,26
Noguera	16,11	16,84	0,73				

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Els Pirineus acolliran i integraran joves emigrats sols

L'Alt Pirineu serà la seu del projecte de cooperació transfronterera Avenir, que fomenta la integració i l'acollida de joves emigrats sols. El conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, Chakir el Homrani, va presentar a Trempe aquesta iniciativa pionera, que s'emmarca en el programa europeu de cooperació transfronterera Poctefa per promoure el desenvolupament sostenible i la revitalització de les regions frontereres de Catalunya i França. El projecte, que tindrà una durada de tres anys, vetllarà per l'allotjament, la formació i la inserció laboral de joves emigrats, i

disposarà d'un pressupost d'un milió d'euros. Concretament, la iniciativa preveu obrir properament dos pisos per acollir inicialment deu joves. D'una banda, per fomentar-ne la integració en un entorn de muntanya des d'un punt de vista cultural i lúdic per tal de generar vincles socials envers el territori; de l'altra, per oferir-los formació i oportunitats laborals tenint en compte les necessitats específiques dels Pirineus. És a dir, se'ls oferirà especialment una sortida formativa i professional en l'àmbit de les professions de muntanya. Durant la presentació del

projecte, en presència dels alcaldes, regidors i tècnics comarcals i dels ajuntaments de l'Alt Pirineu, el conseller El Homrani va reconèixer que "l'arribada i acollida de joves emigrats és un repte col·lectiu a escala europea", i hi va afegir que el projecte "suposa una oportunitat per reflexionar sobre el futur del territori, i sobre la generació d'activitat econòmica sostenible i oportunitats perquè els pobles no es buidïn". La iniciativa també té el suport del Consell Comarcal del Pallars Jussà i l'Ajuntament de Trempe, així com de diverses entitats franceses.



comercial
Esteller

IMPORTADORS I DISTRIBUÏDORS D' ESTUFES, XEMENEIES I BARBACOES

Més de 400 models exposats, més de 1000 models en estoc per carregar. Si vénen clients de 300 Km a comprar per alguna cosa deu ser

Xemeneies Alcanar 1ª exposició d'Europa

Carretera Nacional 340, Km.1.061,5
Tel. 977 737 606 - Fax 977 737 618
43530 Alcanar (El Montsià) Tarragona

Xemeneies Alcanar 1ª exposició d'Europa

Importador de les primeres marques a nivell europeu. Els millors preus

Botiga on-line: www.estufas-chimeneas.com
www.comercialesteller.com

